

малко ракия бяхъ пийналъ, а тя, пустата, развързва езика. Пиянъ човѣкъ-сѣдранъ чувалъ. Азъ само добро съмъ виделъ отъ фабриката! и ако научи господаря, ще изгони по моя вина синъ ми. Та... много ще ви се моля...

АНДРЕЙ./тупа го по гърба и му подава цигара/ Не се бой. Нищо нема да кажа. На-запали. Нали пушишъ? А за паритъ, какво?

САЙТОН./взема цигарата и я поставя на ухото/ Благодаримъ. Таквоя... за паритъ - нищо. Азъ само тѣй... Ужъ де.../гледа умолително Андрей/ Пакъ ви се моля... Збогомъ./излиза, мърморейки/ Отъ простъ човѣкъ- толковъ. Само беля да се навдене на главата.

/пауза/

ЛИЛИЯ./разтреперена/ Значи, ти знаешъ?... Затова ли се възмути?... Андрей, затова ли негодуваше, когато ти казахъ, че обичамъ Хоржъ?...

АНДРЕЙ.О, той Хоржъ ли се казва?

ЛИЛИЯ. Какво е виновентъ, та го мразишъ?

АНДРЕЙ.Не го мразя. Но чудно ми е, какъ вие които, за да защитите вѣрата си, се отказвахте отъ мене, сега можете да живѣете подъ единъ покривъ, като чели нищо не става по между ви.

ЛИЛИЯ. Андрей, азъ треперя и се радвамъ... Знаешъ ли?— сега ти ще променишъ всичко. Ти за това си дошелъ, нали?... да променишъ всичко. Да направимъ въ този домъ да бжде по топло... Азъ съмъ слаба, Андрей, какво съмъ азъ? Азъ дори не виждамъ, какво трѣбва да се промени, освѣнъ онова, което се отнася до любовтъта ми, освѣнъ онази преграда между мене и мама, която чувствамъ; благодарение на женската си интуиция. А ти си силенъ, Андрей, ти ще преобразишъ нетърпимото, ти ще разрушишъ прегради...